

כ א מיי פ"ג מהלכות
 חמץ ומצה הלכה ז
 סמוע עשין לט טושי"ע אור"ח
 ס' תלד סעף א'
כב א מיי פ"א מהל'
 טומאת מת הלכה ז:
כג ג שס הלכה ח:
כד ד שס הלכה ט:
 ה [מיי פ"י מהל' מעשר
 הלכה ין]
כד ו מיי פ"ג מהלכות
 מעשר הלכה ו סמו
 עשין קלח טושי"ע ד"ד ס'
 שלא עשין פד:

צבתי עובדי כוכבים אפי' אין חויר
ומולדה מציין שם משום דמניא
במוספתא י' דאין מדורות העובדי
כוכבים בחוזה לארץ:
בבשר לא משיירא. אומר ר"ת
דהיינו דוקא בשר נפלים

מוסף תוספות

א. או חוששין אמאי לא.
ב. וארדחיה הוא.
מוס' ה'ל'ס'ג. א [ותא] לא.
כסיה הוא. מוס' ה'ל'ס'ג.
כלומר מה הענין
החמישי בתקנתו, דאי
פטר לה כד' ארשין. מ'
רדקא. [נדא] א בהמתו
ורקא קאמר כד' מאי
פרץ, תיזא לה ימי טפ'
לעבד כד' גוי ג'
לפוטרה לגמרי. מוס'
ה'ל'ס'ג. ורמאי אן
ה'ל'ס'ג. חזי פוט'ר. שט.
א' אכלתה. שט.
אן כל בה אכלתה.
שט. אן משעת הירבה
ואילך. שט. אכל תאס'
שאני ש כ'לר שט'.
שט. מ. או השפחה
נטלה וט'לה ברב.
נטלה וט'לה. שט.
שט. מלאס'. לאפוקי
נפלים לדא בני קיימא
נינהו. מוס' ה'ל'ס'ג.
אן חטא מלאס' לקרובי
אלא לעצמן לקבון ולהביא
הזן און ותרביסין אל
הזן. אכל תאס' מוס' ה'ל'ס'ג.

רבינו חננאל

[illegible]

לדברין הן שהיום נתמרחו: והא **הכל**. לדין דממורחין הן והרין הן צבית
 דכל מגורה צבית היא: ודאי **עצלי**. דהא נגמרה מלאכתן וראו פני
 הצית וחל שם טבל עליהן משעה שראה פני הצית ספק עישין חבר
 זה ספק לא עישין ואחי ספק זה ומוציא פירות הללו מדי ודאי טבל
 משום דרוב צברים מעשרין על מיד קודם שניחם מתחת ידו: **הסם**
 ודאי ודאי **הוא**. כי היכי דפשיטא לן לטבילי מעיקרא הכי נמי
 פשיטא לן דעשרינהו ואין נגמרו והילוך אחר הרוב צביר אלא חזקה
 ודאי על כל החצברים: ואי **צבית אימא ספק וספק הוא**. כי היכי
 דמספקא לן אי עשרינהו אי לא עשרינהו הכי נמי איכא לספוקי
 אי חל עלייהו שם טבל מעולם אי לא ומעיקרא אימור לא טבול
 ואע"פ שהן ממורחין ובתוך הצית אימור עבד להו כדר' אשעיא
 שהכניסה לצית בזמן שלה ואחר כך דש"י וממרח וחוזה הטבל חלה
 בראיית פני הצית **צבא** מניעה מהשוכר (דף פח.) זה בראיית פני
 הצית לא נגמרה מלאכתו לחול עליו שם טבל ושגמר מלאכתו כבר
 בתוך הצית הוא ואין אלו פני הצית אלא כשנכנס דרך פתחים
 כדתינא' חסידים הראשונים היו מכניסים פירותיהן דרך טרקסמון
 כדי לחייבן בנעשר עכשיו ממניסין דרך גגות דרך חצירות וקרפופות
 לצית כדי לפטורין הלכך לא חייל עלייהו שם טבל ומותר טיורש
 הזה לאכול אכילת קבע. ולא תימא נהי דלא חייל עלייהו טיבלא
 לאכילת עראי אכילת קבע. מיהא ליתסור דהא דמיטסרא אכילת
 קבע קודם צביעות גורן וגמר מלאכה מדרבנן הוא וובי איסור
 דרבנן סמכין אחזקה חבר שעישין: כדי **שפא** **בהמו** **אולת**.
 ואפילו קבע דכל זמן שאין שם גורנו של טבל עליו אינו אוסר
 באכילת עראי וכל אכילת בהמה לא גורו עמה משום אכילת קבע
 דתנן במסכת פאה (פ"א מ"ו) מאכיל לבהמה ולחיה ולעופות ופטור
 מן המעשרות עדי שיתנה אצל מלאכל אדם נהי דלא טביל
 מדאורייתא מיהו אפילו קודם מירוח אסור לאכול קבע כבול
 גמרא: **מליק**. איניש אלמא וישראל הוה:

מתוקינן היינו צהק דלל חזו אלל בזהמה והל דפריך במנחות צפרק רבי ישמעאל (דף סז: וס) אמאי דקאמר מירוח הנכרי אינו פוטר משום צעלי כסין פירוש עשירים שמוכרין תבואתן לנכרי קודם מירוח וסוחרין וקוין מהן אחרי מירוח תרומה נמי אפשר דעביד כרבי אושעיא וכו' ^ט משמע דלגמרי פטור ^ה ה"פ עביד להו כרבי אושעיא ובמידי דאכלל בהמה מה הועילו חכמים שבתקנא ^י בדר"ה שתהא בהמה אוברא ^י משמע דבטבל שראה פי' הית אפילו בהמה נמי לא אכלה ומימה לר"י אמאי שנא משאר הגהה דשרי דלל מזינו טבל שהו אקור בהגהה ויש לומר דדרשינן בזהמה מדליקין (שם סז: וס) גבי אין מדליקין בטבל טמא משום דכתיב את משמרת תרומותי בשמי תרומות הכבש מדבר אחת טהורה ואחת טמאה מה טהורה אין קר בה אלל משעת הרמה ואילן ^ק טמאה כן ^י והיינו הדלקה ^ס והדר גמר טהורה מטמאה מה טמאה דמיתסר בהדלקה קודם הרמה אף טהורה וכן להאכלי בזהמה וכל מה הגהה של כריו ^י ומאהא נמי דעינין דאין ישראל מאכלי בזהמה כרשיני תרומה ויש ^י לא פ"י כן בשבת ^ס:

בשפחתו של מציק ובא בחו והציץ לידע אם זכר אם נקבה.
מכאן אין להוכיח דשפחה מטמאה בלידה דשמה
של גבירתה היה ^א מיהו בת"כ אמרינן צהדיא דבר אל בני ישראל אין לי
אלא בני ישראל מנין לרבות גיורת ושפחה משוחררת ושאין משוחררת
מ"ל אשה והא דפריך צ"י הערל (בימות עד : וסם) מ"ל מית אמרת תרומה
דכרי הלא והתמיז דבר אל בני ישראל גיורת ושפחה משוחררת מנין
מ"ל אשה הא דנקט ההם משוחררת לאו למעוטי שאין משוחררת
אלא קיצר הברייתא משום דלא פריך אלא ממשוחררת כדמסיק ואי
ק"י לתרומה משוחררת בנות מיכל תרומה גיבורה ושאין משוחררת
אכלה שפיר אם היא של י"כהן ואומר ר"י דכהן שטומה היה דלפילו
אם נאמר של גבירתה היה וכסו וכו' קרוב היה לו היה לו ליטמא
דאמרינן בתורה כהנים דאין כהן מטמא נפלים דלדומיה דלדיו ואמו
צעני בני קיימא ^ב ועוד דכאן לא היה לצורך המע ^א :

ספק
אמרינן בחזקת מתוקנין. ולא והתניא מעשה בשפחתו של מציק אחד ברמון, פירוש שם

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]